

Vad fick Johannes se? Alla helgons dag Årg 1

Bidrag från Per-Olof Olsson

{biblink}Upp 7:9-17 {/biblink}

Vad var det Johannes. Jesu vän och lärjunge fick se. Det var något han sett tidigare. Nu var han gammal och grå. Och mitt under söndagens högmässa, öppnade Gud den himmelska gardinen. Och Johannes fick se något som ingen annan sett. Jo, han hade känt igen något av det. Det var kläderna. Dom var vita. Men det var en vithet som man inte kunde få fram på jorden. Dom var himmelsk vita.

Det hade Johannes sett förut. En annan gång som aldrig glömde. Hans liv blev aldrig detsamma efter det. För då förstod han att Jesus var Gud. "Vi såg hans härlighet," sa han efteråt. Ingen blir densamma efter att ha sett något från Gud.

Den gången hade han och Petrus och Jacob hade följt med Jesus upp på ett berg. Där hade Jesus förvandlats inför dom. "Hans kläder blev vita som snö" Och hans ansikte sken som solen. Inget på jorden kunde göra något så vitt, står det. Det var himmelsk. Ett ljus som bländade men som inte gjorde ont. Som man aldrig glömde. Som läkte.

Nu såg han det igen.

Vad var det för människor som han såg? Var kom dom ifrån? Varför var de så glada?

Han frågade. Och fick ett underligt svar.

"Det var dessa som kom ur den stora bedrävelsen." (!!)

"Dom hade tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod."

I Lammets blod. Konstigt. För blod är ju lika rött som vinet i nattvarden. Kan något bli rent av det? Kan något bli vitt. Jo, själen.

Lammet är Jesus. En annan Johannes, Döparen, sa en gång när han fick se Jesus. "Se Guds Lamm, som tar bort världens synd".

Han, som tar bort det onda i oss människor. Det fula, Elaka, syndiga. Vi kallar det ibland för det smutsiga i oss.

För att det skulle kunna tas bort fick Jesus dö. Hans blod rann. Utgöts säger vi. Men genom att han dog på korset blev vi förlåtna

Och de, som nu stod där och sjöng. Dom hade trott detta. Dom hade litat på att Jesus tvättar bort synder. Och ger evig salighet.

Det var dessa som Johannes såg.

Dom hade tagit emot den finaste gåva man kan ta emot i livet. Jesu förlåtelse och Jesu liv.

Först tog de emot den i dopet. Sen genom livet. Många hade fått lida mycket. En del hade fått dö för detta. Men de hade tagit emot livet och förlåtelsen om och om igen genom nattvarden.

Kläderna, som var så vita hade de alltid haft. Men nu syntes för blotta ögat. Johannes kunde de se dem och alla andra.

Deras gudstjänst, deras lovsång, deras glädje, var så stor att våra gudstjänster bara är en liten blek avbild av den, en skugga.

Den som Johannes såg. Han kunde helt enkelt inte beskriva den. Orden räckte inte till.

De, som stod där hade många gånger varit ensamma om sin tro. Många gånger tyckte de att de varit så få. Nu var de så många ingen kunde räkna dom. Alla olika.

Men alla hade en och samme Jesus. Ett och samma Guds Lamm. Alla i vita kläder.

Det var något mer som Johannes såg. Det var ingen som grät. Det var ingen som led. Ingen hade det svårt. Ingen som var rädd, varken för andra människor eller för annat i världen.

Och alla hade allt. Ingen saknade något. För de hade fått allt, det bästa. Jesus själv, och livet helt och hållet med honom. Då behöver man inget mer.